

Kulturdepartementet
103 33 Stockholm

Dnr: 2016-23/LF/IB

Utvidgat skydd mot diskriminering i form av bristande tillgänglighet (Ds 2016:26)

Riksförbundet för döva, hörselskadade barn och barn med språkstörning, DHB, är en föräldraorganisation som startade 1949 och aktivt arbetar för att våra målgrupper ska vara **delaktiga, jämlika samt ha inflytande i ett tillgängligt samhälle**. Även barn med ytterligare funktionsnedsättningar är en viktig grupp inom vår organisation. Grunden för våra ställningstaganden är våra samlade erfarenheter i förbundet. Viktiga dokument för vårt arbete är *Barnkonventionen* och *FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning*. Vårt arbete utgår även från Sveriges språklag, som ger svenskt teckenspråk ställning motsvarande de nationella minoritetsspråken.

Riksförbundet DHB överlämnar härmed följande synpunkter på departementspromemorian:

Sammanfattning

Riksförbundet DHB välkomnar förslaget att även små företag inom området varor och tjänster ska omfattas av förbudet mot diskriminering i form av bristande tillgänglighet. Vi ställer oss positiva till att också verksamheter som har färre än tio anställda ska omfattas av lagen.

I promemorian ges exempel inom området information och kommunikation. Sådana exempel på åtgärder i fråga om information och kommunikation är att kunna tillhandahålla information genom särskilt anpassade format. Det kan även handla om att möjliggöra kommunikation via e-post och personlig service i kontakterna med kunder och allmänhet samt alternativa sätt att tillhandahålla biljetter. Då Riksförbundet DHB organiserar familjer som har barn och ungdomar som är döva, har en hörselnedsättning eller en språkstörning har frågor inom dessa områden hög prioritet och vi noterar att man i promemorian har en positiv inställning till anpassade format och alternativa kommunikationssätt som via e-post.

Ett för våra medlemmar återkommande problem är avsaknad av eller endast bristfällig visuell information på allmän plats. På perronger och i vänthallar används företrädesvis utrop via högtalarsystem för att uppmärksamma resenärer på exempelvis spårändringar. För den som är döv är detta helt omöjligt att uppfatta och för personer med en hörselnedsättning eller en

språkstörning är det ofta förenat med stora svårigheter att förstå vad som ropas ut då utropen ofta är av dålig kvalitet samtidigt som den allmänna ljudmiljön är dålig med många störande omgivningsljud. Vi vill starkt betona vikten av tydlig och lättförståelig visuell information i alla sammanhang och skulle gärna se en tydligare skrivning om detta även i lagtexten.

Ytterligare ett bekymmer är svårigheterna att kommunicera med exempelvis vårdcentralen via e-post. För den som är döv är det i princip omöjligt att boka tid genom det system med återuppringning som finns på allt fler platser. Vi menar att det är positivt att man i promemorian uppmärksammat denna typ av svårigheter och nämner möjliggörande av kommunikation via e-post som en tänkbar åtgärd.

Vi har även döva medlemmar som känner sig diskriminerade då de för att kunna gå vidare med en bokning tvingas uppge ett telefonnummer även då varan man vill köpa inte kommer att levereras via telefon. Vår erfarenhet är att kundens kontaktuppgifter kan komma att säljas vidare till andra företag vilka i sin tur sedan söker kundkontakt via telefon. Alla torde enkelt kunna inse hur irriterande det kan vara att bli återkommande uppringd när man ändå inte använder funktionen för röstsamtal på sin telefon. Att uppge e-post och hemadress borde vara tillräckligt för att köpa en tjänst eller vara och borde likaledes vara användbara kontaktvägar om företaget skulle behöva kontakta kunden.

Med vänlig hälsning

Örebro den 17 oktober 2016

Lena Fernström
Ordförande Riksförbundet DHB